

Lời Ca Viên Khách

Thơ: Xuân Ly Băng

Lm. Kim Long

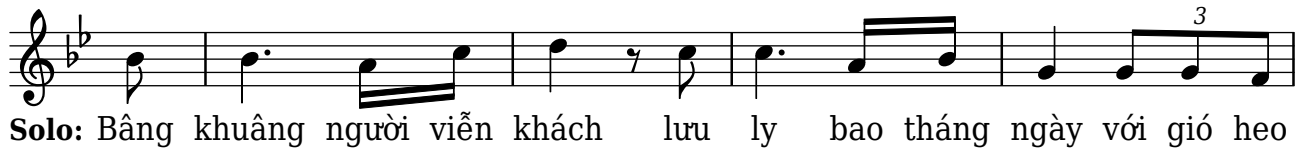
Dừng bước chi đây kìa ánh sáng ngày

Dừng bước chi đây ánh sáng ngày về kìa

về đang tung bùng trời mển yêu vô tận.
tung bùng mển yêu vô tận.

ánh sáng ngày về đang tung bùng mển yêu vô tận.

Solo: Bâng khuâng người viễn khách lưu ly bao tháng ngày với gió heo

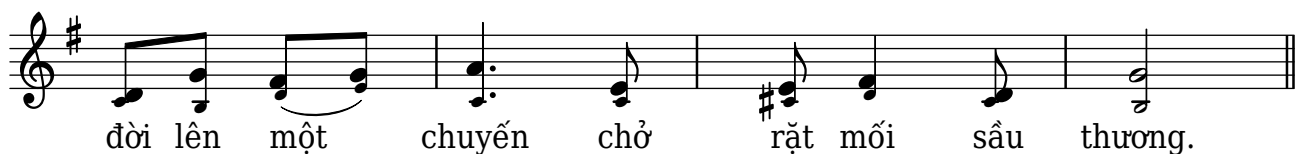
may khi lá thu rơi rụng. Vội trăng sáng trời

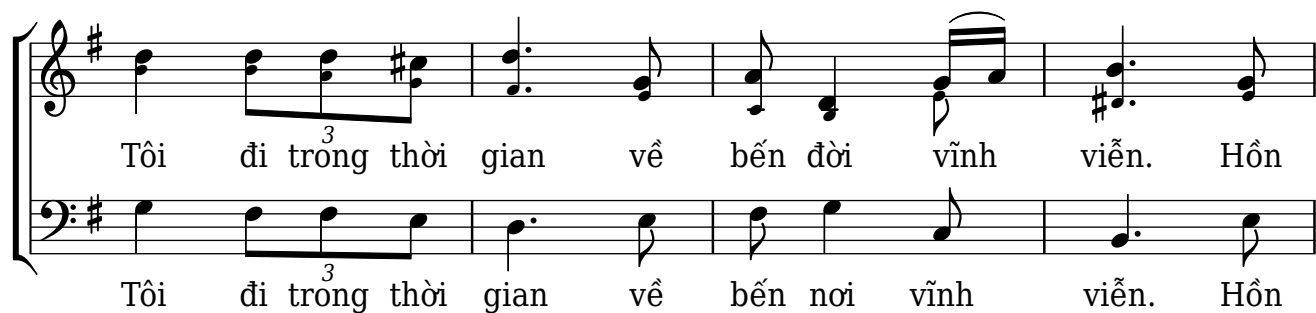
mây tô núi sông thơ mộng.

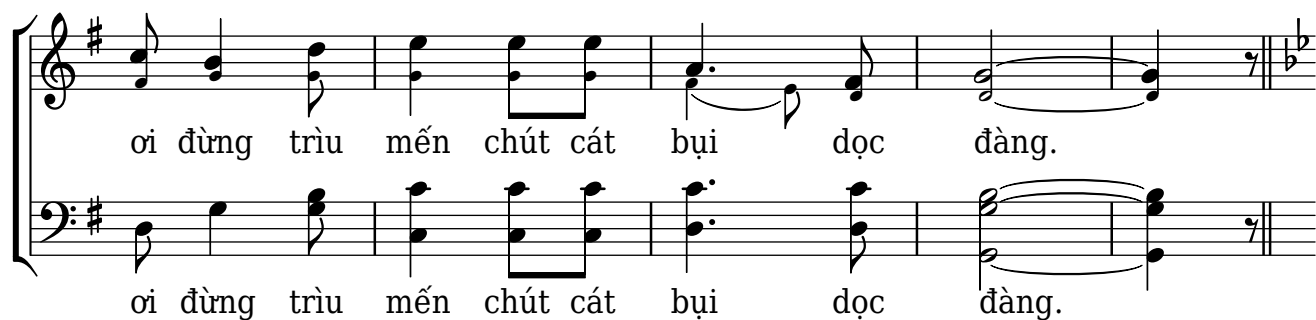
Duo: Nhưng tôi là viễn khách mang nặng tình cố hương. Tàu

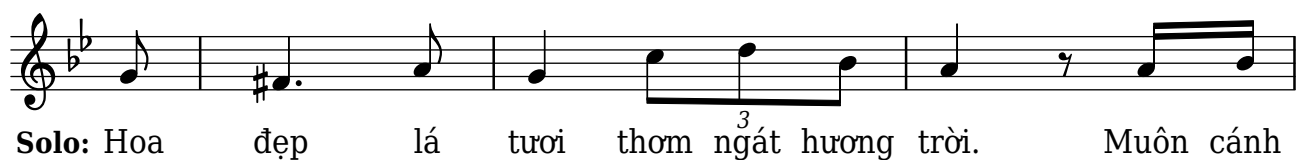
đời lên một chuyến chờ rặt mối sầu thương.

Tôi đi trong thời gian về bến đời vĩnh viễn. Hồn
 Tôi đi trong thời gian về bến nơi vĩnh viễn. Hồn

oi đừng trù mến chút cát bụi dọc đường.
 oi đừng trù mến chút cát bụi dọc đường.

Solo: Hoa đẹp lá tươi thơm ngát hương trời. Muôn cánh

vàng bướm ong bay lượn nhạc véo von chim ngàn trong nắng

sớm. Ôi băng khuâng khi thanh sắc chảy vào hồn.

Solo: Mây ơi và gió ơi! Hỡi hoa thắm là xanh tươi. Buông ta

ra này còi tàu nào động. Tiếng quê hương vang phương trời cao

rộng. Nhắc hồn ta hồn viễn khách xa quê.

Dừng bước chi đây kìa ánh sáng ngày

Dừng bước chi đây ánh sáng ngày về kìa

về đang tung bùng trời mến yêu vô tận.
tung bùng mến yêu vô tận.

ánh sáng ngày về đang tung bùng mến yêu vô tận.

Sao đừng chi đây hồn hỡi ánh sáng ngày

Dừng bước chi đây sao đừng bước đây hồn hỡi ngồi rặng trời

về, ánh sáng ngày về đang tung bùng trời mến yêu vô tận.

quê, ngồi rặng trời quê đang tung bùng trời mến yêu vô tận.